

Betydning, samt at det maatte med Tiden vil faae en meget stor Betydning i industriel Henseende, og Spørgsmaalet er da, om det er en fornuftig Vej at gaa at gjøre det til et Regale. Jeg tror, vi Alle ere enige om, at Østers er en meget god Beskatningsgjenstand, men om det at gjøre Østersfiskeri til et Regale er en rigtig Maade at beskaffe den paa, eller om det rigtigere kunde ske paa en anden Maade, er Noget, der vist burde gjøres til Gjenstand for nærmere Overveielse, navnlig iaar, da der foreligger et betydeligt Arbejde med Hensyn til Fiskeriernes Ordning i det Hele i Danmark, hvor denne Sag naturlig hører hen, og burde komme i Betragtning. Det Samme gjælder om Bestemmelserne nu i § 5, der gaar ud paa at fremme eller lette Østersavl, Bestemmelser, som jeg forøvrigt allerede her skal bemærke, at jeg anser for bedre og mere hensigtsvarende end de hidtil gjældende Bestemmelser, der faktisk ikke have haft nogenføhelt Birkning, men med Hensyn til hvilke det dog er tvivlsomt, om de ville være tilstrækkelig betryggende. Endelig findes der for det Tredie i Loven enkelte Straffebestemmelser, som vist ikke kunne vedtages uden at have været drøftede nærmere, idet de ere meget strenge. Jeg siger navnlig her til Konfiskations-Bestemmelsen i 1ste Stykke af § 2 og hele § 4. Jeg har som sagt kun villet gjøre opmærksom herpaa, fordi jeg har troet det rigtigt allerede paa dette Stadium at fremsette de Punkter, som jeg anser for rigtigt at tage under nærmere Overveielse. Jeg skal ikke nu komme nærmere ind paa Sagen, for ikke at trække dette Møde længere ud end høist nødvendigt.

J. Madsen: I en vis Henseende er det mig en Glæde, at dette Lovforslag er fremkommet, ikke fordi det handler om Østersfiskeri, men fordi man derved er kommet til at erkjende, at Benyttelsen af dansk Østerritorium ikke godt kan tilstaa uden gennem bestemt Lov. Jeg vil da minde om, hvad jeg udtalte ved Finanslovens første Behandling, nemlig at det staa meget tvivlsomt for mig, hvorvidt man ved en saakaldt Koncession kan give Enkeltmand eller Selfaber Ret til Benyttelsen af udtørret Hav eller Fjord, uden det sker gennem Lov. Jeg fik ikke dengang noget bestemt Svar fra den høitærede Finansminister, men da her jo netop er Tale om Benyttelsen af dansk Østerritorium gennem Lov, vil jeg henstille til den høitærede Finansminister, om han ikke finder sig foranlediget til at udtale sig om, hvorvidt han mener, at en Lov er den nødvendige Betingelse for gennem de saakaldte Koncessioner at give Andre Eiendomsret over den Del af Havet eller af Fjordene, som nu er overlødt, naar det sker ved et Udtøringsforetagende. Det forekommer mig, at det foretagende, at udtørre en Del af Havet eller

af Fjordene, ikke kan give Regjeringen nogen større Ret til at afhænde Grunden, end den maa have over Grunden, saalænge den er overskømmet af Vandet i Form af Hav eller Fjord. Jeg kan ikke se rettere, end at dansk Østerritorium ligesom maa henregnes til de Ting, som henhører under Domænerne, og det forekommer mig derfor, at det ikke staa i god Overensstemmelse med Grundloven, at saadanne Dele af dansk Østerritorium afhændes og undergives Andres Eiendomsret paa anden Maade end gennem Lov.

Finansministeren (Christrup): Jeg vil kun gjøre den ærede Rigsdagsmand, der nu satte sig (S. Madsen), opmærksom paa, at det ikke er Finansministeren, der meddeler Koncessioner paa Udtørring af Fjorde og Vig, men derimod Indenrigsministeren, og at det ærede Medlem altsaa, for saa vidt han ønsker at rette noget Spørgsmaal til Regjeringen om de Vilkaar, hvorunder Koncessioner blive givne, maa rette det til Indenrigsministeren som rette Vedkommende. Jeg tror dog imidlertid som Finansminister at maatte udtale, at jeg ikke kan dele den ærede Rigsdagsmands Betragtning om, at dette Belte af en Sømls Afstand fra Landets Kyster, som vi kalde det danske Østerritorium, har Karakteren af en Domæne. Det tror jeg i Virkeligheden ikke man kan hævde; i ethvert Fald har det aldrig været betragtet som saadan eller inddraget under Domænebestyrelsen. — Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 5te Valgfreds (Holstein-Ledreborg) gjorde nogle foreløbige Bemærkninger og tilbød Indvendinger imod Lovforslaget. Saavidt jeg forstod det ærede Medlem, nærede han nogen Tvivl om, hvorvidt det ikke var noget Nyt, man vilde bringe frem gennem denne Lovs § 1, som udtrykkelig udtaler, at Ret til Østersfiskeriet i de danske Farvande ubelukkende tilkommer Statskassen. Jeg kan paa ingen Maade gaa ind paa denne Betragtning; det er tværtimod efter min Formening noget saa Gammelt, at man aldrig her i Landet har kjendt noget Andet. Det har saa lang Tid tilbage, vi kjende til Østersfiskeri her i Landet, været det faktisk Bestaaende, at ingen Privatmand nogensinde har haft Ret til at fiske Østers, og for saa vidt er det temmelig ligegyldigt, om det gjentages her i § 1 af Loven eller ikke; men det forekommer mig, at det, naar man forelægger et almindeligt Lovforslag om Østersfiskeri og Østersanlæg, er en rigtig og passende Begyndelse, at et saadant Lovforslags § 1 indeholder den gamle efter min Mening utvilsomme Regel, at Staten er Eneier af Østersfiskeriet i de danske Lande. Den anden Bemærkning, som det ærede Medlem fremkom med, var, at Bødestemmelserne i § 2 vare for strenge. Paa denne Bemærkning kan jeg selvsølgelig ikke ved denne Behandling komme bybere